

Arrest

nr. 100 618 van 9 april 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 8 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. RODRIGUEZ, die loco advocaat D. DRION verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 29 december 2011 en heeft zich vluchteling verklaard op 30 december 2011.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers op 27 februari 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 28 september 2012.

1.3. Op 8 oktober 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 9 oktober 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitische Arabier afkomstig uit de stad Menbej in de provincie Aleppo in Syrië. U bent tot het zesde middelbaar naar school gegaan. In 2001 verhuisde u naar Aleppo. In dat jaar bent u beginnen werken als schilder. Vanaf 2004 zou u beginnen werken zijn in een medicijnenopslagplaats. In april 2010 keerde u terug naar uw geboortestad Menbej omdat u zich niet had aangemeld als militair, hoewel u per brief was opgeroepen om uw legerdienst aan te vatten. Einde juli 2010 zou men u hebben gearresteerd wegens desertie. Men zou u eerst hebben overgebracht naar de militaire politieafdeling in Aleppo en ongeveer zes of zeven dagen later zou men u hebben overgeplaatst naar Homs. Uiteindelijk kreeg u een militaire basistraining waarna u werd overgeplaatst naar 'fawdj 9' (regiment 9), gevestigd in de kazerne op de weg tussen Aleppo en Damascus, nabij het stadje Adra. Op 11 november 2011 diende u samen met een aantal andere militairen naar de stad Duma te gaan om daar toe te zien op de openbare orde naar aanleiding van betogingen die daar zouden plaatsvinden. U zou geprobeerd hebben om voor deze opdracht een vrijstelling te krijgen bij uw overste, maar dit werd u geweigerd. Die dag in Duma zou uw militaire overste de opdracht hebben gegeven om op de demonstranten te schieten. U zou samen met een viertal andere militairen op dat moment besloten hebben om weg te vluchten. U gooide onderweg uw wapen, uw insignes en uw militair uniform weg. U zou die nacht hebben doorgebracht in het huis van een zekere (A.G.D.), een smokkelaar. Op 15 november 2011 zou u Syrië op illegale wijze zijn ontvlucht. Op 17 november 2011 zou u vanuit Turkije naar Griekenland gereisd zijn, waar u dezelfde dag aankwam. Op 20 november 2011 zou u vanuit Griekenland naar België gereisd zijn, waar u op 29 december 2011 aankwam. Op 30 december 2011 vroeg u asiel aan in België. In België zou u via telefonisch contact met uw zus (woonachtig in de Verenigde Arabische Emiraten) hebben vernomen dat jullie ouderlijke huis in brand was gestoken. U heeft sinds die dag geen nieuws meer over uw familieleden in Syrië.

B. Motivering

Rekening houdend met de door u ingeroepen vluchtmotieven en de actuele situatie in Syrië kan redelijkerwijs niet geconcludeerd worden dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie loopt.

Bij het grondig onderzoek van uw vluchtmotieven werd rekening gehouden met de verklaringen die u in het kader van het gehoor op het CGVS heeft afgelegd en werden ook alle stukken van het administratieve dossier in overweging genomen.

Betreffende uw verklaringen dient opgemerkt dat u uw relaas op geen enkele manier, mits enig begin van bewijs, kan staven. U stelt miliciens te zijn geweest en op een heikel moment uw dienst te hebben verlaten maar u kan geen enkel origineel stuk aanbrengen waaruit uw dienstplicht zou blijken. Het enige stuk dat u neerlegt is een kopie van een korte getypte tekst, waarop staat dat u in april 2011 van uw militaire overste de toestemming kreeg om 5 dagen verlof te nemen. Hieruit blijkt geenszins dat u op het moment van de door u aangehaalde feiten nog dienstplichtig was, laat staan dat u in de hoedanigheid van milicien aanwezig was bij voormelde demonstratie en het order om te schieten heeft genegeerd. Overigens brengt u zelfs geen enkel origineel identiteitsstuk aan waaruit kan blijken dat u de persoon bent die in dit gekopieerd verlofbriefje wordt geciteerd. Het is opmerkelijk dat u, die zich net u op uw dienstplicht en weigering om militaire orders uit te voeren baseert, géén identiteitskaart, géén paspoort u had nog een vervallen paspoort thuis, zie verslag DVZ, vraag 21) noch militair boekje kan neerleggen. Dit klemmt en maakt dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk kan maken.

Wat ook de brand in uw ouderlijk huis betreft, kan u geen enkel element aanhalen dat dit iets met uw persoonlijke situatie van doen heeft, dan wel dat deze brand het gevolg kan zijn van de huidige repressie die in Syrië woedt. In dit opzicht is het opmerkelijk dat u tijdens uw contacten met uw zus (F.), die u van de brand op de hoogte bracht, niet verder heeft geïnformeerd naar de omstandigheden van deze brand. U weet zelfs niet wanneer dit incident heeft plaatsgevonden. Dat u het klaarblijkelijk niet relevant vond om deze - toch wel pertinente - gegevens van haar te weten te komen, is opmerkelijk en valt niet onmiddellijk te rijmen met de door u verklaarde vrees voor vervolging. Uw uitleg, dat uw zus u misschien niet alles wou vertellen omdat ze - gezien het feit dat zij uw reis naar Europa heeft bekostigd - vreest dat u naar Syrië zal willen terugkeren, kan niet ernstig worden genomen. Dan nog had u het initiatief kunnen nemen om er bij haar op aan te dringen alle pertinente informatie met u te delen, gezien het belang ervan in het kader van uw asielaanvraag, alsook gezien het belang ervan aangaande de situatie van u zelf én van uw achtergebleven familieleden (zie gehoorverslag CGVS, vragen 34 t.e.m. 39). Deze houding strookt niet met uw zelfverklaarde vrees voor een persoonsgerichte vervolging.

De actuele Syrische context wordt gekenmerkt door een uiterst repressief overheidsoptreden waarbij erg willekeurig wordt opgetreden. In de context van het gewapende conflict maakt de Syrische

overheid bovendien onvoldoende onderscheid tussen gewone burgers en gewapende groeperingen. In die context is het manifest zo dat vele Syrische burgers nood hebben aan bescherming.

Voortgaande op uw verklaringen is het in de actuele Syrische context plausibel dat in geval van een terugkeer naar Syrië u slachtoffer zou kunnen worden van willekeurig repressief overheidsoptreden doch het is rekening houdend met uw profiel en achtergrond niet aannemelijk dat de overheid u actueel persoonlijk zou zoeken met oog op vervolging. U komt bijgevolg niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus.

Er zijn wel redenen om u de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Uit een grondige analyse van de actuele situatie in Syrië blijkt dat er in uw regio een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art. 48/4, § 2, c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet). Gezien uw afkomst uit de provincie Aleppo, uw positie en situatie in uw land, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt u rekening houdend met de actuele situatie in uw regio de status van subsidiaire bescherming toegekend.

Tot slot, de neergelegde stukken wijzigen hogervermelde appreciatie niet. U legde een kopie voor van uw geboorteakte en een kopie van een document van het Syrische leger. Deze twee kopieën hebben geen bewijswaarde; hun herkomst en authenticiteit kunnen niet worden nagegaan. Verder legde u nog een usb-stick voor met daarop beelden van onder andere enkele familieleden die vervolgd werden door het Syrische regime of door het vrije Syrische leger. Uit deze beelden kan niet worden opgemaakt dat er sprake is van een directe familieband, bovendien betwist het CGVS geenszins dat Syrische burgers (of dit nu familie van u is of niet) het slachtoffer kunnen worden van de huidige conflictsituatie, waarvan deze beelden een spijtige illustratie zijn. Deze beelden hebben geen bewijswaarde met betrekking tot de door u aangehaalde persoonlijke problemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. U komt, op basis van de elementen uit uw dossier, wel in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker baseert een enig middel op de illegaliteit met betrekking tot de feitelijke motieven en tot de appreciatievergissing welke bovendien een schending uitmaakt van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.2. Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift de volgende stukken toe: verzoekers geboorteakte (stuk 3), een Franse vertaling van verzoekers geboorteakte (stuk 4), een kopie van een document van het Syrische leger (stuk 5) en een Franse vertaling van stuk 5 (stuk 6).

Verweerder voegt aan zijn nota met opmerkingen volgend stuk toe: Subject Related Briefing “Syrië – Algemene Veiligheidssituatie” van 19 september 2012.

2.3. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij geen enkel origineel stuk kan aanbrengen waaruit zijn dienstplicht zou blijken, (ii) hij geen enkel origineel identiteitsstuk kan bijbrengen waaruit blijkt dat hij de persoon is die in het gekopieerd verlofbriefje wordt geciteerd, (iii) hij, wat de brand in zijn ouderlijk huis betreft, geen enkel element kan aanhalen dat dit iets met zijn persoonlijke situatie van doen heeft, dan wel dat deze brand het gevolg kan zijn van de huidige repressie die in Syrië woedt en (iv) de overige neergelegde stukken geen afbreuk doen aan de vermelde

conclusie. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker wel de subsidiaire beschermingsstatus toegekend omdat er in zijn regio van herkomst een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet).

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (UNHCR, Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5.1. Vooreerst wijst verzoeker erop dat hij verschillende documenten heeft bijgebracht, waaronder: een kopie van zijn geboorteakte met een vertaling in het Frans, een kopie van een verloftoelating van het leger en een video op een USB-sleutel waarop afbeeldingen staan vermeld van onder andere enkele familieleden van verzoeker. Verzoeker meent dat de geboorteakte duidelijk zijn identiteit aantoonst. De toelating van het leger vermeldt ook duidelijk verzoekers naam en moet samen gelezen worden met de geboorteakte. Wat betreft de USB-sleutel wijst verzoeker erop dat de naam "ABU KISHE" op de video geschreven staat en dat de overleden persoon zijn neef is, hetgeen niet op serieuze wijze in vraag kon worden gesteld door verweerder.

2.5.2. Verzoeker gaat voorbij aan de pertinente motivering in de bestreden beslissing waar het volgende wordt gesteld: *"Betreffende uw verklaringen dient opgemerkt dat u uw relaas op geen enkele manier, mits enig begin van bewijs, kan staven. U stelt milicien te zijn geweest en op een heikel moment uw dienst te hebben verlaten maar u kan geen enkel origineel stuk aanbrengen waaruit uw dienstplicht zou blijken. Het enige stuk dat u neerlegt is een kopie van een korte getypte tekst, waarop staat dat u in april 2011 van uw militaire overste de toestemming kreeg om 5 dagen verlof te nemen. Hieruit blijkt geenszins dat u op het moment van de door u aangehaalde feiten nog dienstplichtig was, laat staan dat u in de hoedanigheid van milicien aanwezig was bij voormelde demonstratie en het order om te schieten heeft genegeerd. Overigens brengt u zelfs geen enkel origineel identiteitsstuk aan waaruit kan blijken dat u de persoon bent die in dit gekopieerd verlofbriefje wordt geciteerd. Het is opmerkelijk dat u, die zich net u op uw dienstplicht en weigering om militaire orders uit te voeren baseert, géén identiteitskaart, géén paspoort u had nog een vervallen paspoort thuis, zie verslag DVZ, vraag 21) noch militair boekje kan neerleggen. Dit klemmt en maakt dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk kan maken.(...)"*. Wat de voorgelegde geboorteakte betreft dient te worden opgemerkt dat aangezien verzoeker geen enkel ander officieel document neerlegt waarop zijn identiteit staat vermeld met foto, niet kan worden vastgesteld dat verzoeker de persoon is, vermeld op het document.

Verzoeker kan aan de hand van de beelden op de USB-stick evenmin zijn asielrelaas aannemelijk maken daar er niet uit kan worden opgemaakt dat er een directe familieband is tussen verzoeker en de overleden persoon. Hoewel de bestreden beslissing terecht opmerkt dat de beelden een spijtige illustratie zijn van de huidige conflictsituatie in Syrië, hebben de beelden geen bewijswaarde met betrekking tot verzoekers aangehaalde persoonlijke problemen.

Verzoeker betwist in het verzoekschrift het motief van de bestreden beslissing niet waar wordt gesteld en toegelicht dat hij zijn vrees voor vervolging niet aannemelijk kan maken. De motivering dienaangaande blijft dan ook staande en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

Tot slot benadrukt de Raad dat, gesolliciteerd of niet, aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van

geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.6. De Raad stelt vast dat verzoekers afkomst en nationaliteit niet worden betwist. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie in Syrië, op basis van de informatie die verweerder aan zijn nota met opmerkingen heeft toegevoegd, blijkt dat de provincie Aleppo vanwaar verzoeker afkomstig is, zwaar getroffen wordt door permanent geweld door een uiterst repressief overheidsoptreden waarbij erg willekeurig wordt te werk gegaan. De Syrische overheid maakt bovendien onvoldoende onderscheid tussen gewone burgers en gewapende groeperingen, zodat vele Syrische burgers nood hebben aan bescherming.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen komt verzoeker niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Gezien zijn afkomst uit de provincie Aleppo, zijn positie en situatie in zijn land van herkomst, zijn hoedanigheid van burger, het tekort aan bescherming en het ontbreken van een reëel binnenlands vluchtalternatief, wordt verzoeker, rekening houdend met de actuele situatie in zijn regio, de status van subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS